

บันทึก

เรื่อง ข้าราชการไปรับราชการทหาร

กรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือที่ ๖๑๔๐/๒๕๖ ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๖ ส่งเรื่องข้าราชการไปรับราชการทหารให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาให้ความเห็นเห็นว่า นายกรัฐมนตรีได้มีคำสั่งในเรื่องข้าราชการลาไปรับราชการทหารว่า ใครขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาเรื่องข้าราชการไปรับราชการทหารจะควรมีต่อไปหรือควรเลิกหรือควรแก้ไขอย่างไร ขอให้จัดทำบันทึกประกอบการพิจารณาด้วยจะดีมาก

คณะกรรมการกฤษฎีกา(กรรมการร่างกฎหมายกองที่ ๑) ได้พิจารณาแล้ว ขอเสนอความเห็นดังต่อไปนี้

๑. ในส่วนที่เกี่ยวกับเรื่องนี้ ตามตัวบทกฎหมายในปัจจุบันกล่าวคือ พระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ.๒๔๗๙ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๕ พระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกวิชาทหาร พ.ศ.๒๔๙๔ และพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการจ่ายเงินเดือนระหว่างลาของข้าราชการพลเรือนและตุลาการ พ.ศ.๒๔๗๘ ประกอบด้วย ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีเรื่องระเบียบการลาของข้าราชการฝ่ายพลเรือน พ.ศ.๒๔๘๒ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๔๘๒ ไม่มีบทกฎหมายใดบัญญัติไว้โดยชัดแจ้งเกี่ยวกับฐานะของข้าราชการในเมื่อข้าราชการผู้นั้นต้องไปรับราชการทหาร มีแต่บทบัญญัติในพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการจ่ายเงินเดือนระหว่างลาของข้าราชการพลเรือนและตุลาการ พ.ศ.๒๔๗๘ และระเบียบการลาของข้าราชการฝ่ายพลเรือน พ.ศ.๒๔๘๒ ได้กล่าวถึงการลาเข้าระดมราชการทหารซึ่งมิใช่การลาไปรับราชการทหาร

๒. เมื่อเป็นเช่นนี้ฐานะของข้าราชการเกี่ยวกับเรื่องการรับราชการทหารในปัจจุบันจึงอาจแบ่งได้เป็น ๒ ประการ คือ การไปรับราชการทหารตามพระราชบัญญัติการรับราชการทหาร พ.ศ.๒๔๗๙ และพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๔๙๕ กับการลาเข้าระดมราชการทหารตามความหมายในพระราชกฤษฎีกาและระเบียบดังกล่าวแล้ว สำหรับการลาเข้าระดมราชการทหารนี้ตามพระราชกฤษฎีกาได้บัญญัติให้ได้รับเงินเดือนเต็ม ซึ่งหมายความว่าข้าราชการผู้นั้นได้รับเงินเดือนเต็มตามอัตราตำแหน่งทางสังกัดเดิม

๓. ผู้แทนกระทรวงกลาโหมชี้แจงเพิ่มเติมว่า ขณะนี้ทางสภากลาโหมกำลังพิจารณาเกี่ยวกับการที่จะให้บุคคลทุกคนที่เข้ามารับราชการได้รับการฝึกวิชาทหารมาก่อนและได้อธิบายอีกว่าในปัจจุบันกรมการรักษาดินแดนซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ในเรื่องนี้ก็ได้ดำเนินการอยู่แล้วตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกวิชาทหาร พ.ศ.๒๔๙๔ และทางการมีนโยบายที่จะขยายการฝึกวิชา

ทหารออกไปอย่างกว้างขวาง แต่กว่าจะได้ผลตามนโยบายดังกล่าวก็คงใช้เวลาไม่น้อย เมื่อถึงเวลานั้นแล้วบุคคลที่จะเข้ามาเป็นข้าราชการก็อาจไม่ต้องไปรับราชการทหารตามพระราชบัญญัติรับราชการทหารเพราะตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกวิชาทหารได้ให้สิทธิตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหารแก่บุคคลซึ่งสำเร็จการฝึกวิชาทหารตามหลักสูตรที่กระทรวงกลาโหมกำหนด

๔. ผู้แทนสำนักงาน ก.พ.ชี้แจงเพิ่มเติมว่าเนื่องจากข้าราชการชั้นจิตวามีอยู่เป็นจำนวนมากซึ่งข้าราชการเหล่านี้จะเข้ารับราชการได้ด้วยการสอบแข่งขัน และเท่าที่เป็นอยู่ทางการรับสมัครจากบุคคลที่มีพื้นความรู้ไม่ต่ำกว่าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ และตามข้อเท็จจริงก็ปรากฏว่าส่วนมากก็เป็นผู้ที่จบเพียงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ เท่านั้น จึงไม่ได้รับการฝึกวิชาทหารมาก่อนเลย ถ้าทางการประสงค์จะให้ข้าราชการชั้นจิตवादังกล่าวนี้นำไปรับราชการทหารหรือฝึกวิชาทหารโดยให้ได้รับเงินเดือนในสังกัดเดิม ก็อาจทำให้ทางการขาดกำลังคนไปได้เพราะตำแหน่งนั้น ๆ ไม่ว่างที่จะบรรจุคนอื่นได้

๕. ทางแก้ในเรื่องนี้อาจทำได้ดังนี้

ก. บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าบุคคลที่จะเข้ารับราชการต้องได้รับการฝึกวิชาทหารตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกวิชาทหารมาก่อน เมื่อเป็นเช่นนั้นปัญหาเรื่องข้าราชการจะลาไปรับราชการทหารก็ไม่เกิดขึ้น เพราะตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกวิชาทหารนั่นเองบัญญัติให้ได้สิทธิที่จะไม่ต้องไปรับราชการทหารอยู่แล้ว

ข. ให้ข้าราชการลาไปรับราชการทหารโดยได้รับเงินเดือนเต็มทางสังกัดเดิม เช่นเดียวกับการลาเข้าระดมราชการทหาร

๖. อย่างไรก็ดีในเรื่องที่เกี่ยวกับข้าราชการลาไปรับราชการทหารนี้ควรจะเป็นหน้าที่ของกระทรวงกลาโหมเป็นผู้พิจารณาโดยความร่วมมือของกระทรวงทบวงกรมที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ โดยนำคำชี้แจงเพิ่มเติมของผู้แทนสำนักงาน ก.พ. มาพิจารณาประกอบด้วย

(ลงชื่อ) หยุต แสงอุทัย

(นายหยุต แสงอุทัย)

เลขาธิการ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ธันวาคม ๒๔๙๖